

ARTIKEL V.

Voor alles wat aangaat de scheepvaart, waarborgen de beide Hooge contracteerende Partijen elkander wederkeerig voor hunne schepen en de lading daarvan, de behandeling der meest begunstigde vreemde natie.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op de voorrechten, in de Nederlandsche koloniën verleend aan de Inlandsche Staten van den Oosterschen Archipel.

ARTIKEL VI.

De Hooge contracteerende Partijen komen overeen, als territoriale kustzee te beschouwen eenen afstand van twintig kilometers, te rekenen van de lijn van de laagste ebbe.

Deze bepaling evenwel zal alleen van toepassing zijn met betrekking tot de uitoefening der douanecontrole, de uitvoering der douaneverordeningen en de voorschriften tegen den smokkelhandel, en zal daarentegen volstrekt niet gelden bij alle overige quaestien van internationaal zeerecht.

ARTIKEL VII.

De wederzijdsche onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen in elkanders

gebied, voor alles wat den eigendom van handels— en fabrieksmerken aangaat, onder dezelfde voorwaarden dezelfde bescherming genieten als de nationalen of de burgers of onderdanen der meest begunstigde vreemde natie.

ARTIKEL VIII.

De wederzijdsche onderdanen en burgers van elke der Hooge contracteerende Partijen zullen op het gebied van de andere, op het stuk van handel, scheepvaart, nijverheid en belastingen al de voorrechten, vrijstellingen en gunsten genieten die zijn of zullen worden toegekend aan de onderdanen of burgers der meest begunstigde vreemde natie.

ARTIKEL IX.

De onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op elkanders gebied volledige gewetensvrijheid genieten en hunnen godsdienst mogen uitoefenen op de wijze welke de grondwet en de wetten van het land hun toestaan.

ARTIKEL X.

De onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op elkanders gebied de

meest volledige en duurzame bescherming genieten voor hunne personen, woningen en eigendommen.

Met uitzondering van de gevallen waarin sprake is van schuld of gebrek aan toezicht van de zijde der autoriteiten of van hunne vertegenwoordigers, zullen zij geen recht hebben op vergoeding van schade, hun in tijden van oproer of burgeroorlog toegebracht door oproerlingen of door wilde volksstammen of benden die gehoorzaamheid weigeren aan de Regeering.

ARTIKEL XI.

De Hooge contracteerende Partijen zijn overeengekomen, om wederkeerig aan hunne diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers, dezelfde rechten, voorrechten en vrijstellingen te verleenen welke onder gelijke omstandigheden de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigers van denzelfden rang der meest begunstigde vreemde natie genieten of zullen genieten.

ARTIKEL XII.

In geval van overlijden van een onderdaan of burger van een der Hooge contracteerende Partijen op het grondgebied der andere, zullen, wanneer noch bekende erfgenamen in persoon of bij gemachtigde, noch door den overledene benoemde uitvoerder van

zijn uitersten wil, noch voogd in geval van minderjarigheid der erfgenamen ter plaatse aanwezig is, de wederzijdsche consulaire ambtenaren het recht hebben, om voor het behoud en beheer der nalatenschap alle handelingen te verrichten, tot welke de consulaire ambtenaren van de meest begunstigde vreemde natie bevoegd zijn.

ARTIKEL XIII.

Alle bemoeiingen ter zake van redding van Nederlandsche schepen die op de kusten der Vereenigde Staten van México schipbreuk hebben geleden, zullen door de consulaire ambtenaren van Nederland geleid worden, en wederkeerig zullen de Mexicaansche consulaire ambtenaren de bemoeiingen leiden ter zake van redding van schepen hunner natie, die op de kusten van Nederland schipbreuk hebben geleden of gestrand zijn.

In beide landen zal de plaatselijke overheid slechts optreden tot handhaving der orde, tot waarborging van de belangen der redders, indien deze niet tot de bemanning der verongelukte schepen behooren, en ter verzekering van de uitvoering der voorschriften, die met betrekking tot den in- en uitvoer der geredde koopmanschappen moeten worden in acht genomen.

Bij afwezigheid en tot aan de komst der consu-

laire ambtenaren zal de plaatselijke overheid overigens al de maatregelen moeten nemen welke noodig zijn tot bescherming der schipbreukelingen en tot behoud der gestrande goederen.

Daarenboven is overeengekomen dat geredde koopmanschappen aan geenerlei douanerechten onderworpen zullen zijn, tenzij zij in binnenlandsch verbruik worden gebracht.

ARTIKEL XIV.

De consulaire ambtenaren der beide landen zullen de officieren, matrozen of andere personen, deel uitmakende van de bemanning van oorlog- of koopvaardij-schepen hunner natie, die gedeserteerd zijn in eene haven van de andere, kunnen doen aanhouden en terugzenden, hetzij naar boord, hetzij naar hun vaderland.

Te dien einde zullen zij zich schriftelijk wenden tot de bevoegde plaatselijke overheid en zullen zij door overlegging in originali of in behoorlijk gearmerkt afschrift van het register van het schip of der mosterrol of door andere officieele documenten het bewijs leveren dat de personen die zij opeischen, behooren tot de gezegde bemanning.

Op zoodanige aanvraag zal hun alle mogelijke hulp verleend worden tot opsporing en aanhouding der bedoelde deserteurs, die zelfs op verzoek en op kos-

ten der consulaire ambtenaren in de huizen van bewaring van het land zullen worden opgesloten, totdat die ambtenaren eene gelegenhied zullen hebben gevonden om de deserteurs huiswaarts te zenden.

Indien evenwel zoodanige gelegenhied zich binnen het tijdsverloop van twee maanden, te rekenen van den dag der aanhouding, niet mocht voordoen, zullen de deserteurs in vrijheid gesteld en niet opnieuw wegens dezelfde reden aangehouden mogen worden.

Onderdanen of burgers van het land waar de aanvraag heeft plaats gehad, zijn van deze bepalingen uitgezonderd.

Indien de deserteur eenig misdrijf heeft begaan, zal hij niet eer ter beschikking van den consul worden gesteld, dan nadat de rechter, die bevoegd is om van da zaak kennis te nemen, uitspraak zal hebben gedaan en die uitspraak ten uitvoer zal zijn gelegd.

ARTIKEL XV.

Alle twistvragen of alle geschillen omtrent de uitlegging, de toepassing of de uitvoering van dit tractaat zullen, indien zij niet in der minne beslecht kunnen worden, aan het oordeel eener commissie van scheidslieden worden onderworpen. Ieder der beide Hooge contracteerende Partijen zal eenen scheidsman aanwijzen en deze beide scheidslieden zullen den derden benoemen.

Indien zij het oser de keuze niet eens kunnen worden, zal de derde scheidsman worden benoemd door de Regeering van eenen derden Staat, aangewezen door de beide Hooge contracteerende Partijen.

ARTIKEL XVI.

De Hooge contracteerende Partijen, beziel met den wensch om alles te vermijden wat hare vriendschappelijke betrekkingen zoude kunnen verstoren, zijn overeengekomen dat hunne diplomatieke vertegenwoordigers, behalve om, waar dit mogelijk is, eene minnelijke schikking te verkrijgen, niet officieel zullen intervenieeren naar aanleiding van reclamatiën of klachten van particulieren over zaken die tot het ressort van den burgerlijken of strafrechter behooren en die reeds bij den rechter van het land aangebracht zijn, tenzij er sprake is van rechtsweigering, verdrag in strijd met het gebruik of de wet, of van niet tenuitvoerlegging van een vonnis in kracht van gewijsde, of eindelijk van gevallen dat er, hoewel alle wettelijke rechtsmiddelen zijn aangewend, klaarblijkelijke schending heeft plaats gehad van de tusschen de beide Hooge contracteerende Partijen bestaande tractaten of van de door de beschaafde natiën algemeen erkende regelen van het volkenrecht of het international privaatrecht.

ARTIKEL XVII.

Dit tractaat treedt in werking drie maanden na de uitwisseling der akten van bekrachtiging en zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, te rekenen van dien datum.

Bijaldien geene der beide Hooge contracteerende Partijen twaalf maanden vóór het eindigen van gezegd tijdperk Haar voornemen om hetzelfde te doen ophouden mocht hebben bekend gemaakt, zal het tractaat van kracht blijven tot na het eindigen van een jaar, te rekenen van den dag waarop de eene of de andere der beide Hooge contracteerende Partijen het zal hebben opgezegd.

Dit tractaat zal bekrachtigd worden en de akten van bekrachtiging zullen te Mexico worden uitgewisseld zoo spoedig mogelijk na de wervulling der in de beide landen vereischte grondwettige voorschriften.

Ten blijk van de wederzijdsche gevolmachtigden dit tractaat in dubbel hebben geteekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan te Mexico, den twee en twintigsten dag der maand September van het jaar onzes Heeren achtien honderd zaven en negentig.

(L. S.) — *Carl Max. Gustav von Düring.*

(L. S.) — *F. L. de la Barra.*

Que el día doce de Mayo del año próximo anterior la Cámara de Senadores de los Estados Unidos Mexicanos aprobó el precedente Tratado.

Que en tal virtud, en uso de la facultad que me concede la fracción décima del artículo octogésimo quinto de la Constitución federal, ratifiqué, acepté y confirmé dicho Tratado, el día 10 del mes actual.

Que habiendo sido igualmente aprobado por la Primera Cámara de los Estados Generales del Gobierno de los Países Bajos, fué ratificado por la Reina de la misma Nación el seis de Mayo último.

Y que las ratificaciones han sido canjeadas en esta Capital el día doce del mes corriente.

“Por tanto, mando se imprima, publique, circule y se le dé el debido cumplimiento.

“Palacio del Gobierno Federal. México, 23 de Julio de 1899 —(Firmado) *Porfirio Díaz*.— Al Señor Licenciado Don Ignacio Mariscal, Secretario de Estado y del Despacho de Relaciones Exteriores.”

Y lo comunico á.vd. para los fines consiguientes, renovándole las protestas de mi atenta consideración.

—*Mariscal* —Señor.....

“Diario Oficial.”—Número 25 —Julio 29 de 1899.

NUMERO 242.

DECRETO.

Secretaría de Estado y del Despacho de Comunicaciones y Obras Públicas.—México.—Sección 1.º

El Presidente de la República se ha servido dirigirme el decreto que sigue:

“*PORFIRIO DIAZ, Presidente Constitucional de los Estados Unidos Mexicanos, á sus habitantes, sabed:*

Que en uso de la facultad concedida al Ejecutivo de la Unión, por Decreto que de cinco de Junio de mil ochocientos noventa y nueve, he tenido á bien aprobar el siguiente

CONTRATO

Celebrado entre el Ciudadano General Francisco Z. Mena, Secretario de Estado y del Despacho de Comunicaciones y Obras Públicas, en representación del Ejecutivo de los Estados Unidos Mexicanos y el C. Sebastián Camacho, como Apoderado de la Compañía del Ferrocarril Occidental de México, reformando los Contratos de 8 de Enero y 25 de Diciembre de 1897 y el de 15 de Septiembre de 1898 para servicio de navegación en el Pacífico.

Art. 1.º Se reforma el art. 3.º del contrato de 15 de Septiembre de 1893, que quedará en la forma siguiente:

“Leyes y decretos.”—Tomo LXXIV.—46.